[illegible]

[illegible]

ജനരഞ്ജിനിവൃത്തം.

[illegible]

ജനരംജിനീവിജയം

ഭാഷാനാടകം

ശ്രീഗണേശായ നമഃ.

നാന്ദി

വണ്ണം മേചകുന്നൊരീത്തിടമൊട്ടു പടവെട്ടീടുവാനെന്നു തോന്നും വർണ്ണം വാർകുന്തളാന്തേ വിലസിതവിധുഖണ്ഡം മുതൽക്കാദ്രികന്യ! അങ്ങോജത്താദി നാഥൻ കൊരു പെരുവഴിയും മാരുപാദ പത്മയാജ്യ ച്ചൾന്തോരും തൊഴുന്നേൻ നഹ മകലൊഴിവാനന്തരേഴുന്ന ഭക്ത്യാ.

സൂത്രധാരൻ- നാന്ദിയുടെ അവസാനത്തിൽ മുൻഭാഗത്ത നോക്കി സന്തോഷത്തോടുകൂടി

മാരു ശ്രീ വിലസുന്ന ലോകമലയാർക്കാവിൽ കൃപാവൈഭവം മേരും ശ്രീഗിരിനന്ദിനി മഹമഹോകാർണ്മാനമന്ദാശയാ പൂരത്തിനുള്ള മഹാജനങ്ങൾ പലരും മാഴ്ത്തു വന്നെത്തിനോ ഇങ്ങത്തിലിനിക്കു നാടകമതാ നാടകമാരു ഭാരതം. — അണിയറയിലേക്കു നോക്കീട്ടു ആര്യേ ഇങ്ങോട്ടു വരൂ

നടി- പ്രവേശിച്ചിട്ടു ആര്യാ! ഞാൻ ഇതാ വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെ എന്തിനായിട്ടാണ് വിളിച്ചത്?

സൂത്ര- ഇന്നീസ്സദസ്സിലൊരു നാടകമാടിടേണം

മിഥ്യാപവാദചലലോലവിലോചനേ കേൾ

നാനായിനിക്കതിനുവേണ്ടവരൊക്കെയൊത്തു

ചേരേണ്ടതാരമതിങ്ങു പറഞ്ഞിടുന്നേൻ.

നടി- അങ്ങ് ഏതൊരു നാടകത്തെ അഭിനയിച്ചിട്ടാണ് ഈ സഭാവാസികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടത്!

സൂത്ര- നിസ്സംശയം പറഞ്ഞിടാം മിസ്സുസ്സ്റ്റിങ്കലാട്ടുവാർ
അസ്സലാണിന്നു വാസുണ്ണിമൂസ്സുണ്ടാക്കിയ നാടകം

നടി- എന്നാൽ ആ നാടകത്തിന്റെ പേര എന്താണ്?

സൂത്ര- ജനരഞ്ജിനീ വിജയം എന്നാകുന്നു.

നടി- നന്നായി നാടകമിദം രസഭാവപൂൎണ്ണം
തന്നായികാ ഗുണവതീ ജനരഞ്ജിനീ സാ
എന്നല്ല നല്ല രസികോല്ലസിതാ സഭേയ
മൊന്നല്ലപാൎക്കിലനേകഗുണങ്ങളെല്ലാ (൧)

എന്നാൽ എനിതാമസിയാതെ അനന്തരകാൎയ്യങ്ങളെ ഒരുക്കുവാൻ ഞാൻ പോകട്ടെ. എന്നു പോയി

സൂത്ര- ചുറ്റിനടന്നു അല്പം ദൂരത്തേക്കു നോക്കി
എന്താകുന്നു ഭൂതലത്തു മംഗലതികാ ചേർന്നാൽ ന്നാരെണ്ണാക്കിന്നം വീണാപാണി തലത്തിലൊത്ത കൃതുക പ്രോല്ലാസിവക്ത്രാം ബുജം ആലോലവിസ്തീൎണ്ണം വെന്തിരുന്നാമൊച്ചു ഞാനം കൈയ്യുകൊണ്ടാണിങ്ങു വരുന്നതേഷ പരിതോഷാൎക്കമൈക്കുന്നമെ. നൂക്കുമെന്നും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ടു ഓ! ഇത്രയായൊ! നമ്മുടെ ഭാഗിനേയൻ നാരദവേഷത്തെ ധരിച്ചുവന്നു കഴിഞ്ഞു. ഞാനും അനന്തരപാത്രപ്രവേശത്തിനൊരുങ്ങട്ടെ എന്നു പോയി

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു

അനന്തരം നാരദൻ പ്രവേശിക്കുന്നു

നാരദൻ. കൈലാസത്തേക്കുനോക്കി ആത്മഗതം ഓഹോ! മഹാദേവനും ദേവിയും ജനരഞ്ജിനിയുടെ പ്രഥമ സാംവത്സരിക ജന്മനക്ഷത്ര മഹോത്സവത്തെ കാണ്മാൻ യാത്രപുറപ്പെട്ടു വിമാനാരൂഢന്മാരായി ഇതാ! എന്നെ കാത്തുനില്ക്കുന്നു.

ബാലകലാധര ധരനും
ധരണീധരേന്ദ്രാത്മജക്കുമൊരുപോലെ
പ്രണയരസം പ്രതിബിംബം.

ബഹുലരസം പാക്കിലത്ര വളരുന്നു. ൭

ഇനി താമസിക്കുകയല്ല വേഗം പോക തന്നെ

എന്നു പോയി

അനന്തരം പാർവ്വതിപരമേശ്വരന്മാരും നാരദനും
പ്രവേശിക്കുന്നു

പരമേശ്വരൻ- നാരദാ ഇനി നമുക്കു വേഗം പോവുകയല്ലെ!

നാരദൻ- ബദ്ധപ്പെടുവാനില്ല.

പാർവ്വതി- അല്ലല്ലെ നമ്മളൊടെ ആരെ ബദ്ധപ്പെടുവാനില്ല, അവിടെ വലിയ ഒരു കലഹം ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നാണല്ലൊ?

പരമേശ്വരൻ- (നാരദന്റെ മുഖത്തുനോക്കി ശ്രദ്ധമായി മന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ട്) എനി താമസിക്കയൊ ഒട്ടും താമസിപ്പാൻ പാടില്ല വേഗമാവട്ടെ എന്നു പാർവ്വതിയുടെ കയ്യുംപിടിച്ചു പരമേശ്വരനും അനന്തരം നാരദനും വിമാനത്തിലേറുന്നു

പരമേശ്വരൻ- കീഴ്ഭാഗത്തേക്കു നോക്കി

മൈഥിലി ഭൂമിപതി തന്നുടെ രാജ്യം
പ്രാജ്യ വസ്തു പരിപൂർണ്ണ മഹോന്നം
നേത്ര മത്ര സഫലീകരു വേഗാൽ
ഭാഗധേയ മിതുപാർക്കി ലതക്കം ൮

പാർവ്വതി- ഭർത്താവെ ഇത നമ്മുടെ ഉദയവർമ്മ നൃപന്റെ രാജ്യമായൊ വിമാന വേഗ മതിശയം തന്നെ.

നാരദൻ- ദേവി നിന്നുദയവർമ്മ മന്ദിരം
ദേവനാഥ പുര സന്നിഭം ശുഭേ
അല്പനേര മിതു കാണ്ക പിന്നയാ
മല്ലലാക്ഷി കുതുകാശ്രു ഇകവാൻ ൯

പാർവ്വതി- രാജധാനിയെ കണ്ടാനന്ദിക്കുന്നു

പരമേശ്വരൻ- പെടകടകൊട്ടുന്ന എന്താണ്? ഒരു മംഗളവാദ്യഘോഷം കേൾക്കുന്നത

നാരദൻ. ഇന്ന ജനരഞ്ജിനിയുടെ ജന്മനക്ഷത്രമ
ഹോത്സവമല്ലെ! അവൾ ലോകാംബികയെ വന്ദി
പ്പാൻ വരികയാണ

പാൎവതി. നമ്മുടെ ജനരംജിനിക്കുട്ടി വരുന്നുണ്ടൊ

പരമെശ്വരൻ. (ആകൎണ്യം കൊണ്ടു ദെവിയുടെ സ
ന്തോഷാശ്രുക്കളു തുടച്ചു) അയി പ്രിയെ നൊക്കു
നൊക്കു ഇതാ നമ്മുടെ ജനരംജിനിക്കുട്ടി.

പാൎവ്വതി. (മുൻഭാഗത്തു നൊക്കി സന്തൊഷത്തോടെ)

ചിത്രാലങ്കാര ശൊഭാ മധുരിമ ചൊരിയും ചാ
രു വാണിജനാനാം നെത്രാനന്ദം വളൎക്കും രൂപലരസ
പദന്യാസ സംജാതശൊഭി തതാൻ ഭാവങ്ങളുന്നുള്ള
മന്ദപവിലാസങ്ങളും ചിത്തതാരിൽ പ്രത്യെകം മൊദ
മെകുന്നിതു പുനരിവളെൻ പുത്രിയാ ടൊക്കമെല്ലൊ.

നാരദൻ. (ചിരിച്ചും കൊണ്ടു) ദെവി

തവ സുതക്കു മിവൾക്കു മനൊൎക്കിലൊ
ചൊദ്യ ഭെദമു ണ്ടു പറഞ്ഞിടാം
വിഷമലൊചന നന്ദിനിയാണവൾ
സമവിലൊചന നന്ദിനിയാണിവൾ ॥൭॥

പരമെശ്വരൻ.

പാൎത്താലി ജനരംജിനി കൊരുവരെ പ്പൊലും
രസിപ്പിക്കുവാൻ ഒന്നും പ്രായമായതില്ല ദയിതെ ചന്ദ്ര
ക്കെന്നെ മിത്ഥ്യയലാൾ താഴത്തെനൊട്ടു പിടിച്ചിടുന്ന
വചസാ സാരള്യ ചിന്തനത്തെയും താത്തിട്ടുന്നിത
ഗായ മൊദജലധൌ ക്രീഡിത്തില്ലുന്നിതം ॥൮॥

പാൎവ്വതി. ഭൎത്താവെ ഇതാണാണ ജനരംജിനിയുടെ
വലത്തു ഭാഗത്തു ഉപമാതാവിനെപ്പോലെ അതി വാ
ത്സല്യത്തൊടെ അടുത്തു നിൽക്കുന്നു

പരമെശ്വരൻ. (മന്ദഹാസം ചെയ്തുകൊണ്ടു)
അയി പ്രെയസി

അമൎത്ത്യ തടിനീ തടെ ധൂൎത്തി ചെന്നടിച്ചുങ്ങി

ന്നെ തിമൎത്തുകളിയാടിയും തിരകൾവന്നു വന്ദിച്ചിട്ടും പ്രസിദ്ധവചനങ്ങളാലഖിലലോക ചിത്തത്തിനും പ്രസന്നത വരുത്തിട്ടുള്ളൊരുമിയന്നചിന്താമണി ഏവ.

പാൎവ്വതി. ഓഹോ. നമ്മുടെ വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയൊ! എന്നാൽ ഈ വാത്സല്യാതിരേകം യുക്തം തന്നെ. പിന്നെ ജനരംഞ്ജിനിയുടെ ഇടത്ത ഭാഗത്ത അന്യോന്യം കടാക്ഷിച്ചും ചിലപ്പോളുദ്വീക്ഷിച്ചും ശ്രദ്ധമായി സംസാരിച്ചും മന്ദമന്ദം ചിരിച്ചും കളിച്ചുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്ന ഈ കൊച്ചുകുട്ടി ഏതാണ്.

പരമേശ്വരൻ–പുഞ്ചിരി ഇട്ടു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കു! നീലകണ്ഠനന്ദിനിയെ പാൎവ്വതി അറിയില്ലെന്നൊ!

പാൎവ്വതി– ഓ! സാഹിത്യസാരാവലി ശരിതന്നെ പിന്നെ വാത്സല്യത്തോടെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കികൊണ്ടു

സുകൃതത്തിലെത്ര ശിശുവാണിവളെങ്കിലും കേ
ളി ക്ഷ്മാതലത്തിലിതു പോലൊരു കുട്ടിയുണ്ടൊ?
മാധുൎയ്യവും മുതലതാമി ഗുണം പ്രപഞ്ചെ
ചാതുൎയ്യവും മൊഴിയിൽ നിന്നൊഴിയുന്നതുണ്ടൊ?

ഭൎത്താവെ ഈ ജനരംഞ്ജിനിയുടെ സമീപത്തിൽ ജനരംഞ്ജിനിയെ പോലെ സാഹിത്യസാരാവലിയേയും വിജ്ഞാന ചിന്താമണിയേയും അതി വാത്സല്യപുരസ്സരം സദാപി കടാക്ഷിക്കുന്ന പരമ അതി സുഭഗനുമായ ഒരു മാന്യ പുരുഷനെ കാണുന്നു ഇതാരാണ്!

പര.

സാരസ്യ ഷ്ണുമകര നല്ല കനക ഭൂഷോജ്ജ്വലാ
ഭൈമി (ഭോഗി) ശ്രീ പരിപൂൎത്തിയുള്ള സരസാക്ഷപാ
ല രത്നാങ്കുരം നിരന്തരകൃതി കീൎത്തിപെട്ട പടലി വി
സ്തൃത സേനകളു മിപ്പാരിൽ സജ്ജനാനന്ദനായ നി
പ്പുണ്ണം പാൎക്കുന്ന തോക്കുന്നിതെ ൧൭

പാൎവ്വതി– ഉറപ്പു നമ്മുടെ ഉദയവൎമ്മ രാജകുമാരനാണ രാജകുമാരനെ നോക്കി

ഉദയവർമ്മ കുമാരക: സാദരം
സദയമിജ്ജനരംജിനി തന്നുടെ
അവനമൻപൊടനാരത മാചര
ന്നവനിയിൽ ചിരകാലമിരിക്ക നീ ൧൭

ഉദയവർമ്മ രാജകുമാരന്റെ സമീപത്തിൽ തൽകടാക്ഷപാത്രീഭൂതങ്ങളായി രാജമാന്യ രാജശ്രീ രാജിതങ്ങളായിരിക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷരത്നങ്ങളെ കാണുന്നതോ ചര-

ധന്യൻ മാന്യനമേയകീർത്തിമഹിമാ സാധിത്വ സാരാവലീ കന്യാനാഥനനേകനെന്നുമുദയ ചന്ദ്രാഖ്യ മാർത്താണ്ഡരും- കെ. നാരായണ നമ്പീശാരവർകളാണന്യൻ ബുധേന്ദ്രാവലീ സമ്മാന്യോദയവർമ്മരാജ മകുടി ലാലാടികന്മാരിവർ- ൧൮

പാർവ്വതി- ജനരംജിനീ രക്ഷകനായ ഈ ഉദയവർമ്മരാജകുമാരനു വർണ്ണനീയങ്ങളായ അനേകഗുണങ്ങളും ബലവാന്മാരായ ബന്ധുക്കളും വിധേയന്മാരും ഉണ്ടായിവന്നതു ജനരംജിനിയുടെ ഒരു ഭാഗ്യവിശേഷം തന്നെ ഇനി ഇക്കുട്ടിയെ കുറിച്ചു ഒട്ടും വിചാരപ്പെടേണ്ടതില്ല

പര- അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനു മുമ്പെ പാർവ്വതി ഈ ജനരംജിനിയെ കുറിച്ചു വളരെ വിചാരിച്ചിരുന്നുവെന്ന്

പാർവ്വതി- എന്താണു സംശയം! ഞാൻ സർവ്വകാലം ഈ ജനരംജിനിയെ വിചാരിക്കമാറുണ്ടു- ഭർത്താവാണ ഇവളെ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കാതിരിക്കുന്നതു.

പരമേശ്വരൻ- ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഇതു കേൾക്കു-

ആളായ വാദിനി മുന്നൂതല നീലകണ്ഠൻ
നാളാമതിയനവുനി വിബുധൻ മഹിയാൻ
ധാളാമമ പ്രതിനിധിത്വമിയന്നു വാണീ
സാള്ളാ ഇണപ്പതിനു പാപ്പു മല്ലമെന്നോ ഫവ്യ-

നാരദൻ. ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഇവിടുന്നും മുന്നൂതല

നീലകണ്ഠനാണൊ

പര- എന്താണ സംശയം സുരഭിയായ ജനരഞ്ജിനിയെ സവ്വദാപി ശിരസ്സിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കന്ന ഞാൻ മണ്ണൂല നീലകണ്ഠനാകയില്ലെ- അത്രമാത്ര മല്ല-

അത്ഭുതമലെന്നു കരുതി പ്രണയേന സാക്ഷാ
ന്നാരായണന്റെ സ്വഹി മൽപ്രിയ സൽപ്രമോദാൽ
ഓരോ സുവൎണ്ണ മണിഭൂഷണമൊത്തവണ്ണം
ധാത്രു മാധവളുയങ്ങണിയിപ്പതില്ലെ- ന്നു

നാരദൻ- സ്വഗതം മൂഷ്പരശ്ലേഷ വിദ്യോതിഃ.

പാൎവ്വതി- ഭർത്താവെ നൊമ്മാട ജനരഞ്ജിനിയെ ഒന്നു നല്ലവണ്ണം അനുഗ്രഹിക്കണെ.

പര- അങ്ങിനെ തന്നെ എന്നു കൈകൾ ഉയൎത്തി

തത്ത്വബോധ യഥാൎത്ഥ ബോധ മധികാമോദം സദാ നൽകിടും കൃത്യാകൃത്യ വിവേക മെന്നിവകളും മോക്ഷാപ്തി ഹേതുക്കളെ പ്രത്യേകം കൃപയാ കൊടുത്തു നിയതം നാശേഷ ലോകത്തിനും പ്രീത്യാ വാഴ്ക വിചിത്ര കീൎത്തി മതിയാ യാചന്ദ്രതാരം ഭുവി ഘം

ഇനി പാൎവ്വതി ഒന്നനുഗ്രഹിക്കു.

പാൎവ്വതി-

സാമാന്യമട്ടിലധികം കുതുകം രസജ്ഞ
സാമാജികേഷു സരസാ വചസാ വിധായ
സോമാതിശായി യശസാ ഭുവി വാഴ്‌വാനി
സ്സോമാവതംസഭഗവാൻ തുണചെയ്യിട്ടെ ഘം

ഇനി നാരദന്റെ അനുഗ്രഹമാവട്ടെ-

നാരദൻ- ഓ ഞാനും ഒന്നു അനുഗ്രഹിക്കാം

ഒട്ടും കുസാത സാധാരണ ഗുണവചസാ ഭേധ പാദോധി തീരം തട്ടിപ്പൊട്ടിച്ചു ചട്ടം തിരയൊടു ക കലഹിച്ചങ്ങിനെ മങ്ങലെന്ന്യേ ഇഷ്ട്യാ വാണിടണം നിയമവധി ദിവസം ധാത്രിയിൽ ചാരുകീൎത്ത്യാ ൨

ട്ടാതെ കണ്ടു ചന്ദ്രപ്രഭയോടു സമരം ചെയ്യണം
തയ്യലാളെ. ൩൨

പാർവ്വതി- ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു നാരദാ അവരവരുടെ പ്രിയവസ്തു സിദ്ധിയെ അനുഗ്രഹിക്കുക അല്ലേ.

നാരദൻ- അതെ- കലഹം പോലെ രസകരമായ ഒരു പദാർത്ഥം ലോകത്തിൽ വേറെ എന്താണ.

എല്ലാവരും അന്യോന്യം നോക്കി ചിരിക്കുന്നു.

പര- എല്ലാവരുടെ അനുഗ്രഹങ്ങളും വളരെ ഉചിതങ്ങളായിയിരിക്കുന്നു. ജനരംജിനി മേല്ക്കുമേൽ വിജയത്തെ പ്രാപിക്കും. സംശയമില്ല.

നാരദൻ- നിങ്ങളുടെ കൃപയാലിതു കൂടി ഭവിക്കട്ടെ

ഭരതവാക്യം

സോയംജൈമിനി മഹീപതി വിജയതാം!
വൈരസ്യ പാരുഷ്യദൂരാ
വൈശദ്യമാധുര്യതെ സുനിർമ്മലെ
സുരഭിത സുമങ്ങളാൽ
അകല്പ- ജനരംജിനി വ സരസാ
സാഹിത്യ സാരാവലി
സാധുജ്ഞേയ പദാർത്ഥസാരവിപണി
വിജ്ഞാന ചിന്താമണി ൩൩

എന്ന എല്ലാവരും പോയി

ജനരംജിനീവിജയം
സമാപ്തം.

....

അക്കാദമി

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി